

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 2 oktober 2010 is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 27 augustus 2010 tot ontslag per 1 december 2010 op grond van artikel 3.9 van de CAO PO.

Verweerster heeft op 4 november 2010 een verweerschrift ingediend, onder overlegging van vijf producties.

Het beroep is behandeld op 8 december 2010. Daarbij waren aanwezig de echtgenoot van appellante als haar gemachtigde en namens verweerster de heer, algemeen directeur, vergezeld van de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appellante is in dienst geweest van verweerster sinds 1997 als leraar aan de onder het gezag van verweerster staande Basisschool te tot 1 mei 2010 met een werktijdfactor van 0,86021. Vanaf 11 januari 2008 is appellante ononderbroken door ziekte ongeschikt haar werkzaamheden te verrichten.

Bij besluit van 20 januari 2010 heeft verweerster appellante met toepassing van artikel 3.9 CAO PO ontslagen per 1 mei 2010 uit haar functie met werktijdfactor 0,86021 onder gelijktijdige aanstelling van appellante in diezelfde functie voor een werktijdfactor van 0,4568.

Bij besluit van 1 juni 2010 berichtte verweerster aan appellante dat de arbeidsovereenkomst met inachtneming van een opzegtermijn van 3 maanden werd ontbonden per 1 oktober 2010. Bij brief van 4 juni 2010 tekende appellante protest aan tegen die mededeling.

Bij brief van 23 augustus 2010 kwalificeerde verweerster de brief van 1 juni 2010 als een voorgenomen besluit en bevestigde aan appellante het protest daartegen van 4 juni 2010.

In een arbeidsdeskundig rapport van het UWV van 18 februari 2010 is de theoretische arbeidsongeschiktheid van appellante gesteld op 64,4% en is vermeld dat nog nader onderzoek naar mogelijk passend werk bij de eigen werkgever diende plaats te vinden.

In opdracht van verweerster heeft vervolgens een onderzoek ingesteld naar de belastbaarheid en de arbeids(on)geschiktheid van appellante. In zijn rapport van 23 april 2010 concludeerde dat bureau dat appellante eerst dient te werken aan haar herstel voordat re-integratie tweede spoor zinvol is.

3. De standpunten van partijen

Appellante meent dat het besluit niet in stand kan blijven, omdat er onvoldoende is gekeken naar passende arbeid binnen, en omdat met name onvoldoende is gekeken naar de mogelijkheden om appellante RT-werkzaamheden te doen verrichten waarbij één op één met leerlingen gewerkt wordt. Zij meent dat die functies wel binnen voorhanden moeten zijn. Zij betwijfelt of verweerster voldoende inspanningen tot re-integratie heeft verricht. Van de toegezegde informatie in het netwerk van schoolbesturen heeft zij niets gemerkt. In de ontslagbrief is haar toegezegd dat mevrouw contact met haar zou opnemen en dat is tot op de dag van de zitting niet gebeurd. Appellante is van oordeel dat verweerster niet de re-

integratie inspanningen heeft verricht zoals voorgeschreven in het Reglement van het Participatiefonds voor het Primair Onderwijs en in het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel Primaire Onderwijs (Bza).

Verweerster stelt zich op het standpunt dat het ontslag voldoet aan de in artikel 3.9 CAO PO gestelde voorwaarden. Appellante is immers sinds 11 januari 2008 onafgebroken arbeidsongeschikt en in augustus 2010 was herstel binnen 6 maanden in redelijkheid niet te verwachten.

Naar het oordeel van verweerster zijn de uitkomsten van de onderzoeken naar de arbeids(on)geschiktheid en belastbaarheid van appellante op 27 april 2010 genoegzaam besproken, is toen met appellante geconstateerd dat zij, zoals de arbeidsdeskundige van het UWV heeft gerapporteerd, haar werk als groepsleerkracht niet meer kan verrichten en dat dus moest worden gewerkt aan herstel en vervolgens re-integratie tweede spoor.

Verweerster heeft haar ontslagbesluit van 27 augustus 2010 op deze gegevens gebaseerd. Verweerster heeft geen RT-functies binnen haar organisatie, haar onderwijskundig beleid is daarop niet gericht en zou door concentratie van de RT-functies bij één persoon in de knel komen.

4. De motivering

Uit het over en weer gestelde en uit de overgelegde stukken is voldoende komen vast te staan dat appellante niet meer in staat is haar werk als groepsleerkracht te verrichten.

Op grond van artikel 3.18 CAO PO diende verweerster het voornemen tot haar ontslagbesluit op grond van 3.8 lid 5 per aangetekend schrijven aan appellante ter kennis te brengen en haar daarbij in de gelegenheid te stellen om binnen 3 weken na verzending haar zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. Die voornemenprocedure is door verweerster niet gevolgd.

In redelijkheid kan niet worden volgehouden dat appellante de brief van verweerster van 1 juni 2010 als een dergelijk voornemen had moeten opvatten en dat zij daaruit had moeten begrijpen dat haar de gelegenheid werd geboden om nog voorafgaande aan de definitieve besluitvorming haar zienswijze mondeling of schriftelijk kenbaar te maken. In die brief wordt immers niet gesproken over een voornemen tot een besluit. Ook uit het feit dat in die brief sprake is van het eindigen van de arbeidsovereenkomst met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden tegen 1 oktober 2010 blijkt dat van een voornemen tot het geven van ontslag geen sprake was. Weliswaar heeft appellante op 4 juni 2010 nog een kort schriftelijk protest tegen haar ontslag aan verweerster gezonden, maar niet kan worden gezegd dat daarmee aan – de essentie van – de in de CAO PO voorgeschreven procedure is voldaan. Nu die voornemenprocedure niet is gevolgd is onvoldoende onderzocht of het door verweerster voorgenomen ontslag kan en moet worden gegeven dan wel kan en moet worden vermeden.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep tegen het besluit van 27 augustus 2010 gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 8 december 2010 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. G.J.M. Prick en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van leden, gekozen door de personele organisaties, heeft drs. Sikkema zich, overeenkomstig artikel 251, 4^e lid van het rechtspositiebesluit WPO/WEC, van stemming onthouden.